

РЕШЕНИЕ

№ 105

гр. Сливен, 22.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на дванадесети юни през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Радка Д. Дражева Първанова

Членове: Яница С. Събева Ченалова
Пламен Д. Стефанов

при участието на секретаря Ивайла Т. Куманова Георгиева
в присъствието на прокурора В. Д. К.

като разгледа докладваното от Яница С. Събева Ченалова Въззивно частно
наказателно дело № 20232200600267 по описа за 2023 година

за да се произнесе съобрази:

Производството е въззивно и е по реда на чл.313 и сл. от НПК.

Образувано е по частна жалба на М. С. Д., чрез адв. Е. П. – САК, срещу
протоколно определение от 19.04.2023 г., постановено по ЧНД № 83/2023 г.
по описа на РС – Сливен, с което е оставена без разглеждане молбата на М. С.
Д. за определяне на общо наказание по присъди по НОХД №№ 840/2021 г.,
900/2021 г., 1028/2021 г., 1079/2021 г. всички по описа на РС – Сливен, като
недопустима, и е прекратено производството по същото дело. С обжалваното
определение след констатация за наложени административни наказания
„глоба“ на молителката с цитираните присъди, съдът е приел липса на
основания по НК за определяне на общо наказание. Позовавал се е на
разпоредбата на чл.379 от НПК и е приел приложимост на чл. 18 от ЗАНН,
според който наказанията следва да се изтърпят поотделно.

В жалбата срещу определението на СлРС е изразено несъгласие със
съдебния акт. С довод за наложено наказание по чл.78а от НК след
признаване на молителката за виновна в извършването на престъпление по
НК, се претендира приложимост на правилата в чл.23-25 от НК. Иска се
отмяна на определението за прекратяване на делото и връщане на делото на
първоинстанционния съд за разглеждане на молбата и групиране на
наложените наказания по цитираните по-горе присъди с определяне на едно

общо наказание „глоба“ в размер на 1000 лв.

В съдебно заседание пред настоящия съдебен състав жалбата се поддържа от жалбоподателката и неин упълномощен процесуален представител. Оспорва се съдебния акт за прекратяване на делото. Моли за неговата отмяна и връщане на делото на Районен съд – Сливен за произнасяне по молбата с групиране на наказанията.

Представителят на Окръжна прокуратура – Сливен намира жалбата за неоснователна. Предлага първоинстанционният съдебен акт да бъде потвърден като правилен и законосъобразен.

Сливенският окръжен съд, след като се запозна с обжалваното определение, с приложените по делото писмени материали, като съобрази доводите в жалбата, както и становищата на страните в съдебно заседание, установи следното:

Жалбата е подадена в законния срок от лице с правен интерес от оспорване на първоинстанционния съдебен акт, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

По отношение на жалбоподателката М. С. Д. са постановени четири присъди по наказателни дела от частен характер №№ 840/2021 г., 900/2022 г., 1028/2021 г. и 1079/2021 г., всички по описа на Районен съд – Сливен. М. С. Д. е призната за виновна по повдигнатите ѝ обвинения за престъпления по чл.182, ал.2 от НК и с всеки съдебен акт е освободена от наказателна отговорност и на основание чл.78а от НК ѝ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв. Справката за съдимост не съдържа осъждания по наказателни дела от общ характер или други осъждания.

При горната фактология правилни са изводите на районния съд за липса на осъждания, които да подлежат на групиране по правилата на чл.23-25 от НК. Освобождаването от наказателна отговорност с налагане на административно наказание „глоба“ е институт, в чийто обхват попадат случаи с по-ниска степен на обществена опасност на деянието и дееца в сравнение с тези, при които глобата е наложена като наказание по чл.37, ал.1, т.4 от НК /съобразителната част по въпрос 7 и 8 от ТР № 2/28.02.2018 г. по т.д. № 2/2017 г. на ОСНК на ВКС/. В настоящия случай справката за съдимост не съдържа информация за наложени наказания глоба по смисъла на чл.37, ал.1, т.4 от НК. Съгласно трайната съдебна практика по правилата на чл.25, ал.1 от НК вр. с чл.23, ал.1 и 3 от НК се групират наказания в общата част на НК, а не административни наказания, които се подчиняват на реда по ЗАНН, по силата на който всички наказания „глоба“ се изпълняват (дължат) отделно /Решение № 243/05.09.2009 г. по к.д. № 230/2009 г. първо н.о./, арг. от чл.18 от ЗАНН. В конкретния случай на жалбоподателката не са наложени наказания „глоба“, както се твърди в жалбата, а административни наказания „глоба“ при условията на чл.78а от НК след освобождаването ѝ от наказателна отговорност за извършените деяния по НК. Последното обстоятелство е ясно отразено, както в приложените преписи от съдебни

актове, така и в справката за съдимост.

В този смисъл въззивната инстанция намира определението на Сливенския районен съд за обосновано и законосъобразно. Не се установяват основания за ревизията му. При наличие на наложени административни наказания, макар и за деяния, представляващи престъпления по НК, не са налице условията на материалния закон за групиране на наказанията, а последните следва да се изтърпят поотделно.

Ето защо, атакуваното определение като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Предвид изложеното, Сливенският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение от открито съдебно заседание от 19.04.2023 г. по ЧНД № 83/2023 г. по описа на РС – Сливен.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____